

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lipca 2016 roku (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 23 czerwca 2016 roku, odmówił K. M. prawa do przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że przedłożone karty wynagrodzeń nie spełniają wymogów formalnych, gdyż brak jest pieczętki nagłówkowej Zakładu Pracy bądź Archiwum przechowującego dokumenty zlikwidowanego Zakładu.

(decyzja k. 70 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o emeryturę z dnia 2 marca 2016 roku)

W dniu 13 lipca 2016 roku K. M. złożył odwołanie od powyższej decyzji, kwestionując okres zatrudnienia, jaki organ rentowy przyjął do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego i zarzucając mu brak uwzględnienia jego zatrudnienia w okresie od 1978 roku do 1986 roku.

(odwołanie k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie w dniu 25 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie jako niezasadnego. W uzasadnieniu wskazano, że organ rentowy odmówił K. M. prawa do przeliczenia emerytury poprzez wcześniejsze przeliczenie wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku, z uwzględnieniem wynagrodzeń z przestrzeni lat 1978 – 1986, w oparciu o załączone do akt sprawy karty wynagrodzeń, ponieważ nie spełniały one wymogów formalnych, bowiem brak ich opatrzenia pieczętką nagłówkową archiwum przechowującego dokumenty zlikwidowanego zakładu pracy (widnieją na nich pieczętki „ za zgodność z oryginałem”, „archiwista uprawniony inż. Z. P.”, inż. Z. P. (...)-(...) H. ul (...)” – podpisy nieczytelne na pieczętkach naniesiono w dacie 15.06.2016 r. – Vide: notatka kolegiarna z dnia 1.07.2016 r.).

(odpowiedź na odwołanie - k. 3 – 4 verte)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. M. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Wniosek o emeryturę złożył 2 marca 2016 roku.

(wniosek k. 1 – 4 akt ZUS)

Decyzją z dnia 31 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z. ustalił kapitał początkowy K. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru wskaźnika wysokości kapitału początkowego organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1986 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 52,22% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 637,55 zł. Przyjęto łącznie 18 lat, 4 miesiące i 26 dni, tj. 220 miesięcy okresów składkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,06 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w liczbie 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 74 656, 89 zł.

(decyzja z 31.03.2016r., obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 10 - 11 akt ZUS)

Decyzją z dnia 30 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z. ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego K. M. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Przy przeliczeniu kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 702,38 zł. Do ustalenia podstawy wymiaru wskaźnika wysokości kapitału początkowego organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1977 roku do 31 grudnia 1986 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 57,53% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 702,38 zł. Przyjęto okresy składkowe wynoszące łącznie 18 lat, 4 miesiące i 26 dni, tj. 220 miesięcy. Wysokość 24 % kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 70,06 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w liczbie 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 77 885,94 zł.

(decyzja k. 16-16 verte akt ZUS)

Decyzją z dnia 7 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. w Z. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 marca 2016 roku przyznał emeryturę od 1 kwietnia 2016 roku, tj. od najbliższego terminu płatności świadczenia. Organ rentowy wskazał, że kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 244 593,99 zł.

(decyzja k.8 akt ZUS)

Decyzją z dnia 1 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 kwietnia 2016 roku, przeliczył emeryturę od 1 kwietnia 2016 roku, tj. od miesiąca, od którego podjęto wypłatę emerytury. Do obliczenia wysokości emerytury przyjęto kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 255 173,18 zł.

(decyzja k.52 akt ZUS)

W okresie od dnia 15 maja 1975 roku do 31 marca 1978 roku K. M. był zatrudniony w Zakładach (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku samodzielny ref. do spraw zaopatrzenia. Z okresu tego zachowały się angaże odwołującego określające stawkę miesięczną wynagrodzenia.

Organ rentowy przyjął stawki z nich wynikające do obliczenia świadczeń wnioskodawcy.

(okoliczność bezsporna)

W okresie od dnia 10 kwietnia 1978 roku do 21 lutego 1986 roku K. M. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku górnik – operator pod ziemią. (okoliczność bezsporna, a nadto zaświadczenie k. 8 akt ZUS, zaświadczenie z 25 lutego 1986 roku – k. 9 akt ZUS, świadectwo pracy k. 13 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o emeryturę z 2 marca 2016 roku)

Oryginalne karty wynagrodzeń uzyskanych z tytułu pracy w okresie 1978 – 1986 Przedsiębiorstwie (...) w C. oraz świadectwo pracy wnioskodawca uzyskał z Archiwum oraz z Urzędu Wojewódzkiego.

(zeznania wnioskodawcy e- protokół z 12 I 2017 roku 00: 05: 05 – płyta CD k. 41)

W ramach zatrudnienia w latach 1977 – 1986 wnioskodawca uzyskał następujące dochody:

- w roku 1978 – 53 085,00 zł;
- w roku 1979 – 123 599,00 zł;
- w roku 1980 – 155 834,00 zł;
- w roku 1981 – 186 967,00 zł;
- w roku 1982 – 206 527,00 zł;
- w roku 1983 – 153 087,00 zł;
- w roku 1984 – 378 545,00 zł;
- w roku 1985 – 485 016,00 zł;
- w roku 1986 – 160 918,00 zł;

(karta wynagrodzeń z lat 1977 – 1986 – koperta k. 26)

Najkorzystniejsze wynagrodzenia wnioskodawca uzyskał w latach 1977 – 1986. Ich wysokość i stosunek do przeciętnego wynagrodzenia wyniosły:

1. w roku 1977 wynosi 39.600,- złotych przy wskaźniku 71,80%;
2. w roku 1978 wynosi 63.425,- złotych przy wskaźniku 108,15%;
3. w roku 1979 wynosi 123.599,- złotych przy wskaźniku 193,35%,
4. w roku 1980 wynosi 155.834,- złotych przy wskaźniku 215%,
5. w roku 1981 wynosi 186.967,- złotych przy wskaźniku 202,63%,
6. w roku 1982 wynosi 206.527,- złotych przy wskaźniku 147,97%,
7. w roku 1983 wynosi 153.087,- złotych przy wskaźniku 88,13%,
8. w roku 1984 wynosi 378.545,- złotych przy wskaźniku 187,35%,
9. w roku 1985 wynosi 485.016,- złotych przy wskaźniku 202,04%,
10. w roku 1986 wynosi 160.918,- złotych przy wskaźniku 333,92%.

(wyliczenie k.32 v).

Hipotetyczna wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku, ustalona przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru tego kapitału 175,03%, obliczonego w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1977 – 1986, wyniosła 149.332,59 zł. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 489.249, 59 zł.

Przy tak ustalonym kapitale początkowym hipotetyczna wysokość emerytury wnioskodawcy wyniosłaby 2.337,55 zł.

(hipotetyczne wyliczenie ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego- k.30 – 33)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, a mianowicie o powołaną wyżej dokumentację kadrowo-płacową znajdującą się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach organu rentowego. Zgromadzone dokumenty nie budzą wątpliwości, co do ich wiarygodności i w ocenie Sądu mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Brak podstaw do podważenia wiarygodności kart wynagrodzeń przedłożonych przez ubezpieczonego mimo braku podpisów osób, które je sporządzały. Dokumenty te sprawiają wrażenie oryginalnych kart pochodzących z okresu jaki został w nich wskazany. Nie ma na nich oznak podrobienia czy przerobienia. Nie budzi wątpliwości sądu także fakt, iż dotyczą wnioskodawcy. W związku z tym brak było podstaw do zakwestionowania ich autentyczności i wiarygodności. Stanowią zatem kluczowy dowód przy ustaleniu wysokości wynagrodzeń ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy art. 24 ust. 1 pkt 1a, ppkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2015 r., poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z art. 25 ust. 1, w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania spornej decyzji, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Natomiast na mocy art. 26 ust. 1 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

2. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

3. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

Stosownie do § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. „w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe” (Dz.U.2011.237.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków. A. zachowały orzeczenia sądów wydane na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r. II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6).

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 kpc. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie sporne były wynagrodzenia uzyskiwane przez wnioskodawczynię w latach 1978-1986 z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w C.. W ocenie Sądu przedstawione karty wynagrodzeń, nawet pozbawione imiennej pieczętki czy podpisu, stanowią w niniejszej sprawie wiarygodny dowód na wysokość zarobków odwołującego się. W oparciu o te dokumenty wnioskodawca udowodniła wyższe zarobki za sporne lata.

Tak ustalone zarobki mogą stanowić podstawę obliczenia kapitału początkowego, który z kolei stanowi podstawę obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast w myśl ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Na mocy ust. 2a. przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

W oparciu o ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Natomiast w myśl art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Kwestię ponownego ustalania kapitału początkowego reguluje art. 175 ust. 4, zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Zgodnie zaś z art. 114 ust. 1, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądaną, a ich dopuszczenie za celowe.

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachodzą podstawy do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawcę w okresie od 10 kwietnia 1978 roku do 21 lutego 1986 roku K. M. wykonywał pracę w Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku górnik – operator pod ziemią. Wysokość dochodów uzyskiwanych w poszczególnych latach szczegółowo (w rozbiciu na poszczególne miesiące) określa dokumentacja płacowa wnioskodawcy z tego okresu w postaci kart wynagrodzeń. Karty te zawierają oznaczenie poszczególnych lat, których dotyczą i w ocenie Sądu wskazują na wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy w ww. okresie w sposób niewątpliwy.

Na tej podstawie, Sąd zobowiązał organ rentowy do dokonania wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku przy uwzględnieniu danych o wysokości zarobków wynikających z kart wynagrodzeń z okresu jego zatrudnienia w latach 1978 – 1986.

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wysokości kapitału początkowego oraz wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Niewątpliwie również przejęte do obliczenia lata 1977-1986 są najkorzystniejszymi z całego okresu ubezpieczenia skarżącego. Tak wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 175,03 %, a wysokość kapitału początkowego wyniosła 489 233,59 zł i jest to korzystniejsze od dotychczasowego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (52,22 %) oraz kapitału początkowego (74 656,89 zł) ustalonych decyzją z dnia 31 marca 2016 roku.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i od dnia 1 czerwca 2016 roku przeliczył emeryturę K. M. z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego 175,03% obliczonego w oparciu o wynagrodzenia z lat 1977-1986 i zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 489 249,59 zł i ustalił ją na kwotę 2337,55 zł.

A.M.

ZARZĄDZENIE

O. wyroku z uzasadnieniem doreczyć pełnomocnikowi organu rentowego z aktami rentowymi.